

Maria

— çitlembik · 15 Nisan 2022

MARİA

Elbiselerin nefes alıp vermeyi bıraktı
Askıların da öyle perişandı ki kıyamet koştı o an İstanbul'da
Kırmızı ojeli tırnakların nicedir öfkeli
17'nci yağşğünün gelir mi geri
Boğazın soğuk sularına atıyorsun derdini
Maria inan ki senin için
Ağlara takılan balıklar bile kurban ediyorlar kendini

Keza pembe rujundan vazgeçeli epey zaman olmuş
Çoktan yolunu yarılmış mevsimler
Henüz vesvese yapan kayıklar varamamışdı ya kız kulesine
Neden Maria
Neden mektuplarını yakmıştın birer birer

Hiç giyilmemiş jartiyerini arıyorsun çekmecende
Mesele biraz garip düşse de şiiirde
Yamalı birkaç çorap geçiyor eline
Niye saklıyorsun
Geri gönderilmiş mendilini
Pasaklı geceye dış bilediğin andan beri
Küskün müsün kapının hiç çalmayan ziline

H. Çiğdem Deniz